בס"ד

יום ג', ג' בסיון תשנ"ט (98 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 47 יום, שהם 6 שבועות ו- 5 ימים לעומר.

במדבר ישראל, ג' סיון, הוא בעקרו יום שמח. הוא היום השישון שלפני ט' ימי ההילולה, שלפני מתן תורה בתוך השבועות. אך לא תמיד הדברים שאירעו ביום לה, במשך הדורות, היו משמחים.

בתחילה בשנה הראשונה ליציאת מצרים הפילו בני ישראל לפני סיני ברעש תודעת סיון. בשלישי לחודש אומר משה פניו בדבר ה' לבני ישראל את מצוות ההגבלה. סיני יהבל קבעו להם משה סביב ההר, לאמור - שמרו פה תבואו, ואל תקרבו אל ההר מעבר לאותם גבולות. כל הנוגע בהר מות יומת! רבים נוהגים שבשלושת ה"ימים האחרונים שלפני חג השבועות, כבר פוסקים עם מתחיל "ימי הספירה ומסתגרים בהם, ולוקחים שמחת נישואין. כתוב בספרים, שבשלשת ימי הגבלה אלה, צריך אדם להשתדל שיגביל את עצמו מדיבור אסור, ומשיחה בטלה, וירבה בלימוד תורה.

בשנת 1096, היתה היום פרעות במאנצא (=מיינץ) שבגרמניה על-ידי נוסף "משל- הצלב". "ותרד עיני דמעה... ועל אודות קהל מאנצא ההדורה... השלימו נפשם על יחוד השם בנורא ואיומה לעקת שבר אלמך בקול מרה... בחודש השלישי בשלישי, נוסף צלובון ומאורה, החודש אשר נהפך לימון וצרה..." [מתוך הקינות רבי קלונימוס]

ומאידך, כ-סך שנה לאחר מכן, בשנת צמוו, הפיל הרמב"ם רשלום לארץ ישראל אחרי שיבל מסכנות בים, והבטיח יום לה. לימים מתוקים ושמחה ונשואה לה' יתברך, ומצוות לאביונים.

ובדורנו:

בשנת תש"ו (1950), היתה היום מבצע "עזרא ונחמיה" שבו עלו לארץ ישראל כ-14,000 יהודים מעיראק. תלוק לנו מבוטל מעוללים אלה הפילו לנקבה ועזרו מאוד לפרוח את אגוד הגדוים.

ובדורנו עוד, נוסף מילה אחת על הבתורות בתורתנו: יהי רצון שכל מחשבה שתקום תחפש ותמצא דרך להמשיך לבנות את הלום שוא הארץ- עם בתוכך ועם ברוח!

יום נעים!